

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

במקום המתחשב, אנחנו נשים לב לפתע, שאנחנו מרגישים מלאים, שלמים! ישנו משל ידוע שאדם בא לאדמו"ר הוא ביקש ממנו ללמוד דרך בעבודת השם, האדמו"ר חיך אילו דיבר אתו וביקש שיכניסו להם לחדר קנקן תה עם שתי כוסות כשהתה הגיע, האדמו"ר החל למלאות את הכוס לחסיד, אט אט הכוס החלה להתמלא, עוד קצת ועוד קצת ועוד קצת, הכוס התמלאה, האדמו"ר ממשיך למזוג, התה החל להישפך, האדמו"ר ממשיך למזוג, החסיד נזעק לעבר האדמו"ר, למה הרבי ממשיך למזוג? התה נשפך! האדמו"ר הישיר אליו מבט ואמר, רק כוס ריקה יכולה להכיל תה, ברגע שהכוס מתמלאת, אין יותר מקום להכיל כלום! החסיד החכם הבין זאת. הוא הבין שבכדי לקבל הוא צריך להיות מוכן לתת, הוא צריך לדעת שבשביל לתת צריך לקבל בשביל לקבל צריך לתת! רק כאשר אנו נבין שהיכולת שלנו לרוקן את הכוסית שלנו היא זו שתגרום לנו לקבל, רק אז אנו נהיה מוכנים לרוקן את הכוס שלנו ולקבל מאחרים.

יוסף הצדיק ידע את זה, הוא מדגים לנו את זה במצב הכי קשה שלו, יוסף הצדיק מרוחק מכל משפחתו, הוא נשאר לבד, בודד, רק הוא, והקב"ה, אז, יוסף הצדיק מדגים לנו את זה וכך כאשר הוא יורד למצרים, הוא יורד לעבודת, אבל הוא עושה ככל שביכולתו לעשות את זה בצורה מושלמת, טובה, יוסף ממשיך להידרדר לבית הכלא!! מה יותר נמוך מזה? אבל גם שם יוסף הצדיק דואג לכולם, ולשרי פרעה, רק כאשר ניתן מכל הלב, נוכל לקבל!!!

האתגר השבועי: בואו ננסה יחד לקחת את זה השבוע, וליישם את זה, בפרט בשבוע כזה הבא עלינו לטובה חג החנוכה נאיר את הנרות, נקרין מהאור שלנו...

בהצלחה רבה! שבת שלום!

האדמו"ר החל
למלאות את
הכוס לחסיד,
אט אט הכוס
החלה
להתמלא, עוד
קצת ועוד קצת
ועוד קצת,
הכוס
התמלאה,
האדמו"ר
ממשיך למזוג,
התה החל
להישפך,
האדמו"ר
ממשיך למזוג,
החסיד נזעק
לעבר
האדמו"ר,
למה הרבי
ממשיך למזוג?
התה נשפך!

השבוע נדבר על נתינה! מהי נתינה? מה נתינה גורמת לנו? ולמה? נתינה גורמת תחושה טובה, נתינה גורמת לנו לתחושה מרוממת! מה יש בנתינה שגורם לזה? ומה גורם לא תחושת אי נוחות כשאנחנו לוקחים?

כאשר אנו נותנים, אנחנו יוצאים מעצמנו, מהרצון האנוכי שלנו שהכל יסתובב סביבנו, שהכל ילך כרצוננו, שמה שנרצה יצליח, נתאר לעצמנו סיטואציה, בה אנחנו רואים מישהו בחדר אוכל, זה יכול להיות בשיבה, במלון, או סתם עם כמה חברים, אנחנו רואים מישהו מתנהג באנוכיות, לוקח יותר, לוקח ראשון, לא מתחשב, כאשר אנו פוגשים כזה בנאדם הרבה פחות כיף לנו להיות בסביבה שלו, או פחות כיף לנו לחלוק איתו דברים, פחות נעים לנו בכלל לבלות אתו, מדוע? מכיוון שאנו שקועים בתוך עצמנו, אנו מרוכזים בעצמנו וכשאנחנו שקועים בריכוז העצמי שלנו, אנחנו לא יכולים לראות אף אחד! לכן כולנו חשים סלידה, באותם רגעים, ומאותם אנשים. אם נסתכל על זה במבט של אנשים מאמינים, אנחנו יכולים להבין את זה עוד יותר, אנחנו יודעים שחז"ל הקדושים אומרים לנו לדבוק במידותיו של הקדוש ברוך הוא, אחד הדברים הכי חשובים ממידותיו של הקדוש ברוך הוא זה, נתינה, לכן כשאנו נמצאים בדיוק ההפך, מהמקום של הקדוש ברוך הוא, בחוסר נתינה, ריכוז עצמי וחוסר התחשבות בשני, אנחנו מתנהגים בדיוק ההפך ממידותיו של הקדוש ברוך הוא, לכן כשאנחנו נהיה במצב כזה של ריכוז עצמי, של חוסר התחשבות בזולת, אנחנו נשים לב שאנחנו מרגישים מנותקים, שאנחנו מרגישים שעם כל פעם שלקחנו לעצמנו בלי להתחשב באחרים, אנחנו נחוש יותר ויותר מנותקים, מה שאמור להיות הפוך? אם יש לי ויש לי אני אמור להרגיש מלא, אבל לא! אם הסיבה היחידה שיש לי זה כי אני לוקח, אני בבעיה! אני בריכוז עצמי! כשנסה אפילו קצת להיות במקום השני, במקום הנותן, במקום המכיל,

"אדם חי שבעים שנה,

ולו כדי להיטיב ליהודי פעם אחת בלבד"

עקב
בצד
אגודל

(הספרים הקדושים)

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

לאחר רבע שעה שלמה, עכשיו הרבי קורה לי, אוקיי אני חייב לשאול את הרבי מה קרה פה?

המבט של הזולת (הרבי)

כן בני מה מביאך לפה? שאל הרבי, ואני התפרצתי, אני לא מבין, ילמדנו רבינו, הרבי ראה שאני יושב ראשון, הרבי גם ראה שהגעתי הנה ממש מוקדם ואני מחכה זמן רב, למה הרבי לא הכניס אותי ראשון, אני באמת רוצה לדעת, הרבי הושיב אותי והרגיע אותי בחיוכו הנעים, ושאל אותי לסיבת בואי, ואז שוב התפרצתי והחילתי לגולל בפניו את מסכת אסיפת הכספים שלי, לאחר שסיימתי את דברי שאל אותי הרבי לאיזה סכום של כסף אני זקוק, אמרתי לו 142 אלף שקל, בכדי לכסות את הוצאות החתונה אשר טרם הסתדרו, ללא היסוס הרבי מוציא מהמגירה שלו צ'ק פתוח ורושם לי את כ-ל הסכום במלאו, ואני נאלמתי דום, הרבי מסר לידי את הצ'ק ואני מבחין שהצ'ק שייך לאותו גביר אשר הרבי הכניס איליו לפני, והרבי אמר לי, עכשיו אתה מבין?

מה ה' אלוקיך שואל מעמך

ואוו, מה אתה אומר ישראל זה ממש חתיכת סיפור הא? אבל מה נראה לך שה' רוצה שנלמד מפה? ה' רוצה שנלמד – ש"לי הכסף, ולי הזהב-נאום, ה' צבאות" הכל שייך לקב"ה והכל מגיע ממנו וכאשר הוא נותן לנו משהו אם זה משהו כמו כסף או קשרים עם אנשים או גם אם זה כישרונות או ידע שאנו רוחשים ולומדים אנו צריכים לזכור שהכל של הקב"ה ומהקב"ה ולכן אנו נעזור עם מה שקיבלנו לאחרים ונחשוב על השני כי רק בגלל זה הקב"ה נותן לנו, בכדי שנוכל לתת הלאה.

למי עלי לגשת? מה אתה אומר? מי יוכל לעזור לי? אני במצב ביש! אמר דוד ינקלוויץ, משולח מירושלים, לחבר למונית בארה"ב, אני אמור לחתן את הבת השנייה שלי ואין לי בכלל מאיפה להתחיל, כבר עברתי על כל הכתובות שהייתי שם בעבר, מה אני יגיד לך, עמך ישראל צריכים פרנסה, לאף אחד לא קל היום, פעם היה גביר שנתן לי 3 אלף דולר אתה מאמין? מי נותן היום כאלה סכומים, מה אתה אומר מה עלי לעשות, נראה לי שכדאי שתלך לרבי מטאהש הוא בעל חסד גדול מאוד ובנוסף מגעים אצלו עשירים רבים, הוא יוכל לעזור לך בעז"ה, כך מצאתי את עצמי נוסע לעבר בית הרבי מטאהש, הרבי מתחיל את קבלת הקהל שלו מאוחר, אני אתייצב שם מוקדם בכדי שהיה האדם הראשון ולא אצטרך לחכות זמן רב, כך העברתי כמה שעות, בלימוד, קריאת תהילים, ותפילה להצלחת מטרת הנסיעה, לאחר כמה שעות אנשים נוספים מתחילים להתאסף שם ולידי מתיישב אדם צעיר ומאוד מכובד למראה, הוא מספר לי לתומו שהוא עשיר גדול והרבי מאוד מכבד אותו ומראה לו כל הזמן חיבה, לאחר זמן הרבי הגיע ופתח את דלתות חדרו במטרה להכניס את הממתינים, אחד אחד, אני כמובן ישבתי בראש השורה והרבי ניגש לאותו עשיר שישב אחרי וקרא לו לחדרו.

המבט שלי(דוד)

מה??? אני לא מאמין אני מחכה פה יותר מ 4 שעות, אני יושב ראשון בשורה והרבי עוקף עלי, הרבי פשוט "לא ראה" אותי והכניס איזה "גביר" לחדר, אני לא מאמין, גם פה! גם פה מחשיבים אנשים לפי סכום הכסף שיש להם, לפי סוג ודגם הרכב אשר בבעלותם, אותו גביר הרבה יותר צעיר ממני מה עם כבוד למבוגרים? אני לא מבין מה הולך פה! הנה הוא יוצא מחדר הרבי,

*הסיפורים במדור זה בבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למנוי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתיבת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

שלום רב! שמי משולם, אני גר בדרום, יש לי שאלה לגבי יחסים עם הילדים שלי, ב"ה יש לנו 9 ילדים, מתוקים, אבל בעיקר הבעיה שלי היא עם ילדי בגילאי 10/17 אני מרגיש שאני מאבד חלק מכוחות ההרעה שהיו לי בעבר על ילדיי, הם מחליטים מתי להקשיב לי ומתי לא, רציתי לשאול איך לדעתך אני אוכל להחזיר את יכולת ההרעה שלי כאבא, וכהורה על ילדיי.

ת'- דבר ראשון, אני מעריך את פנייתך משולם, הכי קל, זה לאבד שליטה, או לחילופין לאבד את העשתונות, עכשיו בהתייחס לשאלתך, כל תשובה שאני יענה בכזה מצב, לא תהיה מוחלטת, מכיוון שצריך לנתח כל מקרה לגופו, אני כן התייחס לכמה סיבות שאני חושב שגורמות לנו לאבד את היכולת של ההרעה שיש לכל ילד מהורים ולפעמים אנו בחוסר ידע גורמים לאותה יכולת להתמוסס, הדבר הראשון הוא וויכוח של ההורים, ליד הילדים, כאשר הילדים רואים שההורים מתווכחים על נושא מסוים בסמוך עליהם הם מבינים שגם ההורים עצמם לא בטוחים מה לעשות, לכן לא משנה כמה נאמר את זה באופן נחרץ, הילדים לא יקנו את זה, כי גם ההורה השני לא קונה את זה, לכן אחד הדברים החשובים זה לא להתווכח על נושאים שבין ההורים ליד הילדים. הדבר הנוסף דוגמה נגדית שלנו- כאשר אנחנו מדברים עם הילדים שלנו למשל על לקום מוקדם, או לא לדבר בתפילה, ואנו נהווה דוגמה נגדית לעניין, אנו נדבר בתפילה, אנחנו לא נקום מוקדם מידי, הילד לא יבין מה אנחנו רוצים ממנו, רגע, שאני אקום מוקדם, אבל למה אתה לא קם מוקדם, הילד אומנם כנראה לא ישאל את זה, אבל הוא בהחלט יחשוב את זה, לכן כאשר אנו נבקש מהילד שלנו משהו, או נומר לו משהו, אנו נהיה חייבים להיות דוגמא אמיתית וטובה, לאותו עניין שנדבר עליו עם הילד. בעז"ה שבוע הבא נמשיך עם הנושא הכל כך חשוב הזה!

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל : ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!